Krajanské listy - březen 2017

Vydává Velvyslanectví České republiky v Pretorii ve spolupráci s českými krajany v Jihoafrické republice.
Náměty a příspěvky zasílejte na adresu: maria.ramsova@seznam.cz, nebo mariaramsova63@gmail.com
Redakce a Velvyslanectví České republiky v Pretorii neručí za obsah zaslaných příspěvků.
Redakční rada: Anna Syková, Mária Ramsová, Mirka Schullerová

Vážení a milí krajané,

v březnovém čísle Krajanských listů nepřehlédněte pozvání na módní show, která se bude konat 24. 3. 2017 od 19 hod. v prostorách rezidence velvyslance v Pretorii. Dále přinášíme aktuální zprávy z české ekonomiky, v českých osobnostech najdete velmi zajímavý medailonek o životě Elišky Junkové-Khásové a v hudebním okénku se dočtete o historii písně „Škoda lásky“ (původně „Modřanská polka“). V zajímavostech nepřehlédněte článek o historii internetu v ČR či o dárcovství krve. Nechybí tradiční rubriky - zdraví, čeština a zábava.

Přejeme Vám pokojný březen!

Vaše redakce

INFORMACE VELVYSLANECTVÍ ČR V PRETORII 2
Pozvánka na módní show „moderní tradice“ 2
Konzulární dny v Kapském městě – březen a duben 2017 2
Knihovní dny na velvyslanectví 3
INZERÁTY / ŽÁDOSTI / OZNÁMENÍ 3
VÝBĚR ZE ZPRÁV 4
Cestovní ruch předloni tvořil skoro šest procent výkonu české ekonomiky 4
Zahraniční investory lákají české dluhopisy, drží jich už téměř 40 procent 5
Konec roamingu se blíží. EU se dohodla na velkoobchodních cenách 6
Česko má jednu z nejnižších minimálních mezd. Víc berou Poláci i Slováci 7
ČESKÉ OSOBNOSTI 8
Eliška Junková-Khásová 8
HRADY A ZÁMKY 11
Helfenburk 11
HUDEBNÍ OKÉNKO 11
Hudební výročí BŘEZEN 2017 11
Jaromír Vejvoda 12
Rozhovor s Josefem Vejvodou, synem Jaromíra Vejvody 15
ZAJÍMAVOSTI 17
Gruntorád: Internet v Česku před 25 lety málem nebyl. Kvůli chybějícímu kabelu 17
České děti mají stále starší rodiče 19
V Česku se ročně odebere půl miliónu litrů krve. Nestačí to 21

Příběhy českých značek: Tonak ... 23
Retro koutek ... 24
ZDRAVÍ ... 25
Na lámavost nehtů přeslička, na akné skořice a další vychytávky z přírody ... 25
ČEŠTINA ... 26
ZÁBAVA ... 27
Recepty ... 27
Humor ... 28
Správné řešení: ... 28

INFORMACE VELVYSLANECTVÍ ČR V PRETORII

(Kontakt: Embassy of the Czech Republic, 936 Pretorius Street, Arcadia, Pretoria,
P.O. Box 13671, Hatfield 0028-Pretoria, e-mail : consulate_pretoria@mzv.cz, tel.: 012 4312380, fax: 012 4312398)

Pozvánka na módní show „moderní tradice“

Srdečně Vás zveme na módní přehlídku „moderní tradice“, která se uskuteční dne 24. 3. 2017 od 19 hod. na rezidenci velvyslance ČR na adrese 241 Crown Avenue, Waterkloof, Pretoria.
Projekt „moderní tradice“ představí módní show, která čerpá z lidové tradice krojů. Kolekci oděvů a doplňků s lidovými motivy představí alešbáry (v zastoupení Barborou Šeligovou a Alešem Šeligou). Rodinné kořeny ateliéru sahají až do první republiky. Designéři studia na tuto tradici navazují, propojují ji s budoucností české módy i nejnovějším vývojem ve světovém designu.

Srdečně zveme všechny milovníky módy a lidové tradice!
RSVP pretoria@embassy.mzv.cz nebo 012 431 2380.

Konzulární dny v Kapském městě – březen a duben 2017

Konzulární dny v Kapském Městě se budou konat ve dnech 16. - 17. března a 18. - 19. dubna 2017.
Úřední hodiny jsou mezi 8.00 – 15.00 na adrese Visegrádského domu (bývalého Generálního konzulátu ČR), Fleetwood Avenue 2, Claremont. Pro vyřízení Vašich žádostí je nutné si předem sjednat schůzku prostřednictvím Velvyslanectví ČR v Pretorii (e-mailem consulate_pretoria@mzv.cz nebo na telefonním čísle 012 4312380). Ve Visegrádském domě nelze podat žádost o vízum.

Knihovní dny na velvyslanectví

Knihovna Velvyslanectví ČR v Pretorii bude otevřena dne 7. dubna 2017 vždy od 10 – 12 hod. Přijďte se s námi pobavit u kávy a vypůjčit si zajímavou knihu.

INZERÁTY / ŽÁDOSTI / OZNÁMENÍ

Hledá se
Velvyslanectví ČR v Pretorii uvítá jakoukoliv zprávu o paní Dagmar Sieglové, roz. Bezpalcové, nar. 11.3.1946. Poslední známé bydliště Ulundi Laan 486, Montain View, Pretoria. Prosím kontaktujte nás: pretoria@embassy.mzv.cz, tel. +27 12 431 2380.

Výuka češtiny a angličtiny od začátečníků až po velmi pokročilé, od dětí až po důchodce.

Individuální přístup. Kontakt: Radka Hejmalová-Millar, mobilní telefon 0824681401, e-mail RadkaHej@gmail.com

Kvalifikovaná soudní překladatelka nabízí vypracování překladů z češtiny do angličtiny a z angličtiny do češtiny (případně z a do ruštiny a němčiny). Kontakt: Radka Hejmalová-Millar, mobilní telefon 0824681401, e-mail RadkaHej@gmail.com.

Villa Klara B&B
nabízí ubytování v luxusně vybavených pokojích v srdci Johannesburgu v Northcliffu. Guesthouse je vhodně situován velmi blízko nákupního střediska Cresta.
Ideální pro byznysovou klientelu díky své poloze. (CBD 15minut, Sandton 20minut, N1 7 minut, nemocnice 10 minut)
Pokoje mají WiFi spojení.
Pro více informací navštivte naši webovou stránku www.villaklara.co.za
Rezervace: klara@villaklara.co.za či 011 478 2513. Denně od: 08:00 do 17:00.
At Villa Klara, the customer always comes first

Soukromá psychologická praxe

Mgr. Dita Bosman

HPCSA Reg. No. PS 0111449 / Pr. No. 0860000379093

V malebné Camps Bay, v Kapském Městě nabízím psychologicko poradenské a terapeutické služby pro dospělé jedince a páry v obtížných životních situacích, s různými duševními, psychosomatickými a vztahovými problémy. Dále také nabízím terapii hrou pro děti od 4 let.

Shop 102F, First Floor
The Promenade

Cell: 073 6103006
Fax: 086 6720904

Victoria Road

Camps Bay

Email:
dita@dbosmanpsychologist.co.za

Web: www.dbosmanpsychologist.co.za

Právní poradenství – české právo
Advokátka s praxí nabízí právní poradenství z oblasti dědického práva, občanského práva, pracovního práva a dalších právních oblastí
Kontakt: JUDr. Iveta le Roux, LL.M.
email: ivetaleroux@gmail.com
mobil: 082 4377926

VÝBĚR ZE ZPRÁV

Cestovní ruch předloni tvořil skoro šest procent výkonu české ekonomiky

Cestovní ruch v roce 2015 tvořil 5,8 procenta českého hrubého domácího produktu (HDP). Celkový objem výdajů na cestovní ruch na našem území dosáhl částky 250 miliard korun.
Vyplynulo to z informací, které v úterý zveřejnil Český statistický úřad (ČSÚ).

V cestovním ruchu předloni nalezlo uplatnění 228 tisíc lidí, což bylo meziročně o 1,2 procenta více.
V 82 procentech šlo o zaměstnance, zbytek tvořili podnikatelé. Marže cestovních kanceláří, agentur nebo průvodců tvořily zhruba tři procenta spotřeby cestovního ruchu.

„Podíl cestovního ruchu na celkové zaměstnanosti v národním hospodářství činil 4,4 procenta. V turismu tedy pracoval každý třiadvacátý Čech," připomněl Zdeněk Lejsek z oddělení statistiky cestovního ruchu ČSÚ s tím, že podíl cestovního ruchu na zaměstnanosti v Česku je podobný jako ve Švýcarsku nebo v Nizozemsku.
Vnitřní spotřeba v cestovním ruchu v roce 2015 dosáhla tato spotřeba 250 miliard korun, což představuje meziročně nárůst o 5,3 procenta. Vnitřní spotřeba je souhrnným ukazatelem poptávky všech návštěvníků, kteří tráví svou dovolenou v Česku – bez ohledu na to, zda se jedná o českého či zahraničního turistu.

Příjezdový cestovní ruch tvořil 59 procent spotřeby. Zbývající dvě pětiny, konkrétně 102 miliard korun, generovali tuzemští návštěvníci prostřednictvím domácího cestovního ruchu.

Zdroj: Novinky.cz

Zahraniční investory lákají české dluhopisy, drží jich už téměř 40 procent

Podíl zahraničních držitelů českých státních dluhopisů v lednu stoupl na rekordních 38,7 procenta. Před rokem to bylo 23,7 procenta, vyplývá z údajů ministerstva financí. Zahraniční investoři podle ekonomů sázejí na posílení koruny po konci kurzového závazku ČNB.

Zahraniční investoři na konci ledna vlastnili téměř 540 miliard korunových státních dluhopisů z celkem vydaných za 1,39 biliónu.

„Tento růst souvisí s obrovským přílivem zahraničního kapitálu, ke kterému v lednu došlo. Zahraniční investoři sázejí na posílení koruny po konci kurzového závazku ČNB a státní dluhopisy jsou pro ně jedním z mála nástrojů, kam své peníze zaparkovat," řekl ekonom Komerční banky Marek Dřímal.

Objem dluhopisů držených zahraničními investory od poloviny roku 2015, kdy začala ČNB pravidelně intervenovat k obraně kurzového závazku, vzrostl o 300 miliard korun. Podíl zahraničních držitelů by podle Dřímala mohl ještě dále růst, spekulace v rámci blížícího se kurzového závazku totiž pokračují.

Růst výnosů nebude pro stát velký problém
„Tento vývoj je v krátkodobém pohledu pro stát pozitivní, může totiž prodávat krátkodobé dluhopisy se záporným výnosem. V delším horizontu však velký podíl zahraničních dluhopisů představuje riziko. Po konci kurzového závazku přestanou být české dluhopisy pro zahraniční investory tak zajímavé a někteří se jich budou určitě zbavovat. To může vést k rychlejšímu nárůstu jejich výnosů," dodal. Vyšší úrokové náklady ale podle něj pro stát nebudou znamenat žádnou katastrofu.
„Zahraniční investoři spekulující na posílení koruny po konci kurzového závazku drží zejména dluhopisy kratších splatností, které mají v tuto chvíli záporné výnosy. Po uzavření pozic budou výnosy růst," souhlasí ekonom ING Jakub Seidler. „Neočekáváme však jejich skokový růst do výrazně kladných hodnot, jelikož o ně budou mít poté zájem domácí finanční instituce, pro které dluhopisy se záporným výnosem nebyly dostatečně atraktivní," dodal.

Příznivou zprávou je podle analytiků paradoxně i nedávné zahrnutí českých dluhopisů do indexu rozvíjejících se trhů banky JPMorgan, protože tento krok by měl přilákat další zahraniční investory.

Zdroj: Novinky.cz

Konec roamingu se blíží. EU se dohodla na velkoobchodních cenách

Za volání v EU by měli lidé v létě platit stejnou cenu jako za volání doma. Zástupci členských zemí EU, europarlamentu a Evropské komise se v noci na středu shodli na podobě poplatků, které si od června budou moci navzájem účtovat mobilní operátoři za využívání roamingových služeb.
Jak v tiskové zprávě připomněl místopředseda komise pro digitální jednotný trh Andrus Ansip, na své místo zapadl poslední dílek skládačky, která umožní ukončit v EU platby zákazníků za roaming k 15. červnu.

Už loni na jaře se poplatky za používání mobilních telefonů v jiné zemi Evropské unie snížily, v červnu mají v zásadě zmizet úplně. Věc se už pro některé politiky v Unii stala tématem, na kterém se snaží demonstrovat konkrétní přínosy EU pro občany členských zemí. Noční dohodu vyjednávačů ještě musí formálně potvrdit členské země a europarlament.

„Dnešní dohoda o velkoobchodních cenách roamingu je důležitým krokem k jednotnému digitálnímu trhu. Jen tak dál!“ napsal na Twitteru Ansip.

Dosažený kompromis znamená od 15. června pro velkoobchod strop na 0,032 eura (0,86 Kč) za minutu volání a 0,01 eura (0,27 Kč) za textovou zprávu.
Ve stejný den začne také platit hranice 7,7 eura (208 Kč) za gigabajt dat, která se bude postupně v pěti letech snižovat až na 2,5 eura (68 Kč) za gigabajt dat od ledna 2022.
Evropská komise loni v září přišla s návrhem, že by roaming zdarma měl být omezený na 30 dní v řadě a 90 dní celkem. Po vlně kritiky ale předseda komise Jean-Claude Juncker nařídil materiál stáhnout a přepracovat.

Dlouhodobá vazba na SIM kartu
Nová pravidla předpokládají, že zákazníci budou používat bez omezení SIM kartu země, ke které mají „dlouhodobou vazbu”. Operátoři se totiž obávají, aby lidé nezačali masově volat pomocí SIM karet ze zahraničí, kde jsou ceny výrazně levnější, jako je třeba Rumunsko.
V takových případech budou moci operátoři zákazníka upozornit a poté si začít účtovat malý příplatek. Komise navrhla maximálně 0,04 eura (1,08 Kč) za minutu volání, 0,01 eura (0,27 Kč) za textovou zprávu a 0,0085 (0,23 Kč) za každý MB datového přenosu.

Operátorům se regulace nelíbí a argumentují tím, že nebudou mít dost peněz na investice do rozvoje sítí. Podle některých analytiků by mohli zkusit přenést náklady na zákazníky a zvýšit ceny domácího volání. V tom jim ale bude bránit poměrně silná konkurence a rozmach virtuálních operátorů.

Zdroj: Novinky.cz

Česko má jednu z nejnižších minimálních mezd. Víc berou Poláci i Slováci

Minimální mzda v zemích střední a východní části Evropské unie je výrazně nižší než ve „starých" členských státech EU na západě kontinentu. Nejnižší by se do té nejvyšší vešla téměř devětkrát. Česko patří mezi země, kde je minimální mzda pod 500 eur měsíčně a drží se na pátém místě od konce. Vyplývá to ze srovnání, které v pátek zveřejnil Eurostat.

V Bulharsku byla k počátku letošního roku ve výši 235 eur (asi 6300 Kč), v Lucembursku 1999 eur (54 tisíc Kč). Pro ČR platí údaj v přepočtu 407 eur (11 tisíc Kč).
Rozdíly ale nejsou tak zásadní, pokud se výše mzdy přepočítá vzhledem ke standardu kupní síly. Rozdíl mezi Bulharskem a Lucemburskem pak bude jen trojnásobný.
Údaje se týkají 22 z 28 členských států unie, kde minimální mzda existuje. Dánsko, Itálie, Rakousko, Kypr, Finsko a Švédsko ji zavedenou nemají.
Eurostat v páteční zprávě vyčlenil podle výše minimální mzdy tři okruhy členských zemí. Deset států z východu EU má minimální mzdy do 500 eur: Bulharsko (235 eur), Rumunsko (275 eur), Litva a Lotyšsko (obě 380 eur), ČR (407 eur), Maďarsko (412 eur), Chorvatsko (433 eur), Slovensko (435 eur), Polsko (453 eur) a Estonsko (470 eur).

V Řecku vyšší než v ČR
Pět členských zemí z jihu unie má minimální mzdu mezi 500 a 1000 eur. V Portugalsku je to 650 eur, v Řecku 684 eur, na Maltě 736 eur, ve Slovinsku 805 eur a ve Španělsku 826 eur.
Zbývajících sedm členských zemí ze západu a severu EU má minimální mzdu nad 1000 eur měsíčně, jde o Británii (1397 eur), Francii (1480 eur), Německo (1498 eur), Belgii (1532 eur), Nizozemsko (1552 eur), Irsko (1563 eur) a Lucembursko (1999 eur).

Eurostat nabídl ke srovnání federální minimální mzdu v USA, která v přepočtu z dolarů letos v lednu dosahovala 1192 eur.

Ve většině zemí EU byly k počátku letošního roku minimální mzdy vyjádřené v eurech proti roku 2008 vyšší, pouze v Řecku se minimální mzda snížila o 14 procent. I tak ve vysoce zadluženém Řecku zůstává vyšší, než například v ČR.
Největší nárůst zaznamenalo Bulharsko (o 109 procent) a Rumunsko (o 99 procent). Výrazný růst byl také na Slovensku (o 80 procent) a třech pobaltských státech.

Zdroj: Novinky.cz
Rubriku připravila: Mária Ramsová

ČESKÉ OSOBNOSTI

Eliška Junková-Khásová

Narozená jako Alžběta Pospíšilová, (16. listopadu 1900, Olomouc – 5. ledna 1994, Praha) byla česká automobilová závodnice. Závodila na vozech Bugatti, a to nejprve jako spolujezdkyně svého manžela Čeňka Junka a posléze sama. Ve dvacátých letech byla nejrychlejší ženou světa a jako jediná žena v historii Grand Prix se dokázala vyrovnat nejlepším jezdcům této soutěže. Jejím největším úspěchem bylo páté místo z její samostatné éry v závodě Targa Florio, kterého dosáhla v roce 1928. Vedle toho vyhrála i několik dalších závodů (Lochotín – Třemošná či závod do vrchu Klausenpassu.

Mezinárodní závod Zbraslav – Jíloviště vyhrála v roce 1926 v absolutní klasifikaci a stala se tak první ženou na světě, které se to povedlo. Svou závodnickou kariéru ukončila roku 1928 v reakci na smrt manžela a dále se věnovala organizační práci v motoristickém sportu (podílela se například na přípravách výstavby brněnského Masarykova okruhu). V šedesátých letech 20. století psala motoristické sloupky do časopisu Za volantem a v roce 1972 vydala v nakladatelství Olympia knihu Má vzpomínka je Bugatti. Za své úspěchy získala ocenění Zasloužilá mistryně sportu.

Po dokončení studií, v šestnácti letech, začala pracovat v nově zřizované olomoucké pobočce Pražské úvěrové banky jako korespondentka burzovního oddělení. Zřízení pobočky měl na starosti Čeněk Junek a když tuto práci po půl roce dokončil, byl pověřen založením další pobočky v Brně. Tam si s sebou vzal i několik svých osvědčených pracovníků, mezi nimiž byla také Alžběta.
V Brně se Alžběta Pospíšilová věnovala nejen práci v bance, ale studovala jazyky a začala navštěvovat Janáčkovu hudební školu, kde byla žákyní Leoše Janáčka.

Po čase byl Junek pracovně povolán do Prahy a Alžběta ho tam následovala. Složila zde zkoušku z angličtiny (výborné znalosti němčiny měla již odmala) a začala se věnovat francouzštině. Aby se v ní zdokonalila, odjela roku 1918 na stáž do Francie, kde byla zaměstnána v zahradnické firmě v Antibes. Jejím snem bylo navštívit Cejlon, kam chtěla cestovat přes Španělsko na Gibraltar a odtud přes severní Afriku, Přední Asii a indický subkontinent. Vydala se na cestu, ale španělští celníci ji nechtěli vpustit do své země, a proto zvolila jinou trasu: chtěla se nechat zaměstnat v kuchyni na britské lodi, která plula na Cejlon. Ovšem ani ve Spojeném království vízum potřebné k plánované cestě nedostala.
Mezi tím však do Paříže dorazil Čeněk Junek, který přijel na tamní autosalon. Tou dobou se totiž Junek začal zúčastňovat automobilových soutěží. Tento sport se zalíbil i Alžbětě. Na autosalonu je tehdy zaujal

model Bugatti T30. Při další návštěvě Prahy se Alžběta dokonce potají zapsala do autoškoly a posléze úspěšně složila i řidičskou zkoušku.

S Junkem měla (tehdy jedenadvacetiletá) Alžběta svatbu 24. června 1922. Během obřadu se Alžbětě nezměnilo pouze příjmení, ale i křestní jméno. České jméno „Alžběta“ se totiž v jiných jazycích překládá jako „Elisabeth“ a odtud vychází zkratka „Eli“ či „Eliza“ (tak jí také v zahraničí často říkali). Z tohoto označení pak následně vzniklo české „Eliška“, a tak se z Alžběty Pospíšilové stala Eliška Junková
Bugatti T30
Svatební cestu strávili přípravami na závod Karlovy Vary – Mariánské Lázně, ale během příprav Junek havaroval a zničil svůj vůz Mercedes-Benz. Proto se Junkovi vydali na pařížský autosalon, kde si pořídili již dříve vyhlédnutý automobil Bugatti T30. Na jaře 1923 jej pak nechali přestavět na vůz závodní
Do závodního vozu Junková usedla v dubnu roku 1923, a to jako spolujezdkyně svého manžela. V létě téhož roku si pořídili novější Bugatti T32 a s ním triumfovali v závodech u Plzně a Rumburka. V srpnu roku následujícího si Junkovi pořídili vůz Bugatti T35 a v září 1924 se Junková posadila za volant závodního automobilu Bugatti T30 a svůj první závod (na trati Lochotín – Třemošná) v kategorii cestovních vozů vyhrála. Hned v dalším roce dominovala v květnu ve slavném závodě Zbraslav – Jíloviště (v kategorii cestovních vozů s vozem Bugatti T30), zatímco její manžel s vozem Bugatti T35 zvítězil v tomtéž závodě v kategorii závodních vozů. Tyto úspěchy sklízeli manželé Junkovi téměř ve všech zbývajících závodech v roce 1925.

Bugatti T35
Během roku 1926 převzala po manželovi vůz Bugatti T35 a s ním na desátém ročníku závodu Zbraslav – Jíloviště, který se konal 9. května 1926, zajela dokonce absolutně nejrychlejší čas (porazila i svého manžela, jenž startoval na výkonnějším stroji Bugatti T35B) a jako první žena na světě tak vyhrála mezinárodní závod v absolutní klasifikaci. Ještě v témže roce dojela druhá ve své třídě v tehdy nejtěžším závodu do švýcarského vrchu Klausenpass, což byl její první zahraniční závod.
Když o rok později zvítězila na Grand Prix Německa na Nürburgringu, v Lidových novinách jí popřál Eduard Bass slovy:
Pro německou Velkou cenu
stačilo nám vyslat ženu,
arci když je taková
jako paní Junková!
Ta když sedne k volantu,
rekordy jsou k čerchmantu! “
— Eduard Bass

Bugatti T35B
Nejvýznamnějších úspěchů však Junková dosáhla na Sicílii v závodě Targa Florio, který se jezdil na pět okruhů, z nichž každý měřil 108 km, převýšení téměř 1000 m, projíždělo se takřka 1500 zatáčkami a trasa většinou vedla po šotolinových tratích. V té době byl považován za nejtěžší na světě. Při svém prvním zdejším vystoupení (v roce 1927) sice musela kvůli poruše řízení svého vozu Bugatti T37 odstoupit z průběžného druhého místa, avšak již v roce následujícím (závod se jel tehdy 6. května 1928) navzdory potížím s vozem Bugatti T35B v posledním kole závodu dojela v čase 7:27:40 hod. na celkové páté pozici. Za svůj úspěch získala:
pohár za nejrychlejší druhé kolo
pohár za nejlepší amatérský výkon
dámskou cenu

Po příjezdu domů byla označována za královnu volantu.
Vedle úspěchu v závodu Targa Florio přinesl rok 1928 Junkové i ránu v podobě úmrtí manžela, k němuž došlo 15. července během Velké ceny Německa na okruhu v Nürburgringu (kde o rok dřív triumfovala).

Na rozměklém asfaltu dostal jeho vůz smyk, jezdec byl vymrštěn z vozu a hlavou narazil do skály, o niž si prorazil lebku. Po smrti manžela svou závodní kariéru ukončila. Za její největší úspěchy se považují:
1. místo v závodu do vrchu Zbraslav – Jíloviště (roku 1926)
2. místo v závod do vrchu Klaussenpass (1926)
1. místo ve Velké ceně Německa na Nürburgringu (1927)
1. místo v závod Coupé des Dames (1927)
1. místo ve velké dámské ceně Montlhéry (1927)
5. místo v závodu Targa – Florio (1928)
Od smrti manžela se přestala aktivně věnovat závodní kariéře a rozhodla se uskutečnit dříve plánovanou cestu na Cejlon. Majitel automobilky Bugatti, pan Ettore Bugatti, jí k tomu poskytl zcela nový vůz a požádal ji, aby při své cestě prozkoumala možnosti exportu vozů do Indie a na Srí Lanku. Po návratu z cest se zapojila do organizace motoristického života v Československu. Spolupracovala s československým automobilovým klubem pro Moravu a Slezsko, který na počátku 30. let 20. století začal s přípravou brněnského Masarykova okruhu. Svým jménem pomohla pro závod získat tehdy význačné jezdce, jako byl například Louis Chiron a další. Byla též známá jako dobrá organizátorka a díky své znalosti cizích jazyků (němčiny, angličtiny, francouzštiny a italštiny) mohla působit i jako tlumočnice.

Roku 1933 začala firma Baťa s výrobou pneumatik i pro osobní automobily a Junková začala pracovat ve vedení prodejního úseku, který dodával pneumatiky továrnám a centrálním úřadům. V oboru zůstala až do svého odchodu do penze, a to i přes to, že měla výhodné nabídky ke změně místa. Po znárodnění firmy Baťa pracovala dál v gumárenském průmyslu a poté na ministerstvu chemického průmyslu.

Ačkoli byla ve světě motorismu ještě řadu let po skončení své závodní kariéry ctěná a uznávaná, byly jí žádosti o vycestování z Československa po Únoru 1948 trvale zamítány. Vycestovat jí bylo umožněno až v roce 1966 na vzpomínkovou jízdu na závod Targa Florio. Krátce po druhé světové válce se také znovu provdala, tentokrát za motoristického novináře Ladislava Kháse.
Junková zemřela krátce po svých 93. narozeninách a pohřeb měla 17. ledna 1994 ve velké obřadní síni strašnického krematoria.

Zdroj:Wikipedie
Rubriku připravila: Mirka Schullerová

HRADY A ZÁMKY

Helfenburk

Zdaleka viditelný hrad založili roku 1355 Rožmberkové, kteří jeho hradby posilovali ještě v 2. polovině 15. století.
Koncem 16. století však hrad opustili a v průběhu dalších století se změnil na zříceninu. Ve dvacátém století byly jeho hradby a budovy částečně obnoveny. Z vysoké válcové věže je pěkný výhled do okolí a zajímavý je rovněž pohled dolů na fortifikační systém hradu.

Zdroj: zamky-hrady.cz,Miroslav Trčka a domaci.eurozpravy.cz
Rubriku připravila: Mária Ramsová

HUDEBNÍ OKÉNKO

Hudební výročí BŘEZEN 2017

09. 3. 1737 se narodil Josef Mysliveček, skladatel (zemřel 4. 2. 1781)
20. 3. 1812 zemřel Jan L. Dusík, skladatel a klavírista (nar. 12. 2. 1760)
21. 3. 1902 se narodil Karel Vacek, skladatel a zpěvák (zemřel 18. 8. 1982)
22. 3. 1852 se narodil Otakar Ševčík, houslista, pedagog, zakladatel moderní houslové metodiky (zemřel 18. 1.1934)
27. 3. 1757 zemřel Jan Václav Antonín Stamic, skladatel (nar. 19. 6. 1717)
28. 3. 1902 se narodil Jaromír Vejvoda, kapelník a hudební skladatel (zemřel 13. 11. 1988)

Zdroj: www.praguecitytourism.cz

Jaromír Vejvoda

Jaromír Vejvoda se narodil 28. března 1902 na Zbraslavi.
Zakladatelem muzikantské tradice rodu Vejvodů byl děd Jaromíra Vejvody a pokračovatelem byl jeho otec.
Jaromír Vejvoda se již od mládí věnoval muzice. Jako šestiletý se učil hrát na housle, ve čtrnácti letech na křídlovku a od patnácti se stal členem otcovy kapely. Po návratu z vojenské služby převzal po svém otci vedení kapely ve Zbraslavi.

Protože kapela měla poměrně malý repertoár, začal i komponovat. Napsal celkem 82 skladeb.
Ze skladeb Jaromíra Vejvody si bezesporu zaslouží největší pozornost jeho polka "Škoda lásky".
Napsal ji pro svoji kapelu na podzim roku 1927 v podobě bez charakteristické basfigury. Protože neměla text, dal jí název "Modřanská polka". V této podobě, bez zmíněné basfigury, ji také jako první nahrála na gramofonovou desku Benešova dechová hudba.

V roce 1929 dopsal Jaromír basfiguru. Když se kapelníci začali v pražských nakladatelstvích shánět po notách, dostal nabídku z nakladatelství Jana Hoffmana, aby přinesl skladbu rozepsanou pro dechový i smyčcový orchestr. Polku opatřil textem Vašek Zeman a rázem byla na světě "Škoda lásky".
To se stalo v roce 1934. V nakladatelství sdělili, že polku vydali a zaplatili honorář celých 150 korun. Jak sám autor řekl, o honorář mu vůbec nešlo, byl celý šťastný, že jeho skladba vyšla tiskem.

V roce 1939 se polka dostává do USA. Tam ji Lew Brown a Wladimir Timm upravili a vytvořili anglický text. Tak se "Škoda lásky" s anglickým názvem "Beer Barrel polka" vydala na svou pouť po Americe. Vydalo ji nakladatelství Shapiro Bernstein v New Yorku v roce 1939. Ve stejném roce ji převzali do svého repertoáru slavné Andrews Sisters, orchestr Glenna Millera a později mnozí další (namátkou Benny Goodman nebo Billie Holiday). Hrála ji africká pianistka, zpívaly ji hvězdy country či rocku. Dokonce byla nahrána i jako valčík!
Stala se oblíbenou písní a morální podporou spojeneckých armád i československých letců v bitvě o Británii. Provázela osudy vojáků, stejně jako osudy obyčejných prostých lidí v té době. Protože se hrála téměř po celém světě, všude tak zdomácněla, že si ji skoro ve všech zemích přivlastnili.
Teprve po válce vešlo ve známost, že autorem je český muzikant Jaromír Vejvoda ze Zbraslavi.

Paradoxem bylo, že se hrála na obou stranách fronty. Stala se předmětem mnoha vášnivých diskusí a sázek o jejím původu i autorovi právě proto, že v mnoha zemích ji prostě považovali za svou.
Jejím největším úspěchem bylo, že na sklonku 2. světové války doprovázela spojenecká vojska při pochodu západní Evropou. Generál Eisenhower údajně prohlásil, že Škoda lásky pomohla vyhrát válku.
V rodinném archivu je zaregistrováno zatím 14 různých názvů polky Škoda lásky a 27 textů v různých jazycích. Bývalý ministr zahraničních věcí Hans Genscher se dokonce vsadil, že jde o německou píseň. Ve Spojených státech vyšla v roce 1987 poštovní známka na počest šedesátých narozenin písně (a pětaosmdesátin autora) a bývalý prezident Busch píseň zařadil společně s fotografií autora do své prezidentské knihovny.
V roce 1995 budila kosmonauty na raketoplánu Discovery.

V roce 1981 převzal Jaromír Vejvoda osobně v Dortmundu cenu radia Luxemburg a stanice ZDF "Zlatý lev" za skladbu "Škoda lásky" jako jednu z 20 nejúspěšnějších lidových písní. V roce 1987 při příležitosti 85. narozenin Jaromíra Vejvody a 60. výročí vzniku polky "Škoda lásky" byl v USA vydán aršík a poštovní razítko s názvem "Beer Barrel Polka", jehož součástí je notový zápis s částí anglického textu "Roll out the Barrel".

Objevuje se například ve filmech Moře je náš osud, Srdce v zajetí, Nejdelší den, Lidská komedie, Nejlepší léta našeho života, Obecná škola, Nebeští jezdci, Atentát, Ročník 21, Osud člověka, Noc v Casablance, Londýnský autobus, v televizním seriálu MASH.

Jaromír Vejvoda měl tři syny: Jaromíra, Jiřího a Josefa. První dva, i když každý s muzikou začal, se věnují profesím technického směru. Jaromír oboru elektrotechniky, Jiří oboru stavitelskému. Josef zůstal muzikantské tradici věrný nejen jako výkonný muzikant v oblasti jazzu, ale i jako skladatel po vzoru svého otce.
Všichni tři synové společně pracují na odkazu svého otce archivní činností, dokladováním a dokumentováním jeho celoživotního díla. To ukazuje stálá výstava o životě a díle Jaromíra Vejvody, která je umístěna v restaurantu s názvem "Škoda lásky" ve Zbraslavi. Takže se polka Škoda lásky vrátila do místa svého vzniku, tedy do domu, ve kterém byla napsána.
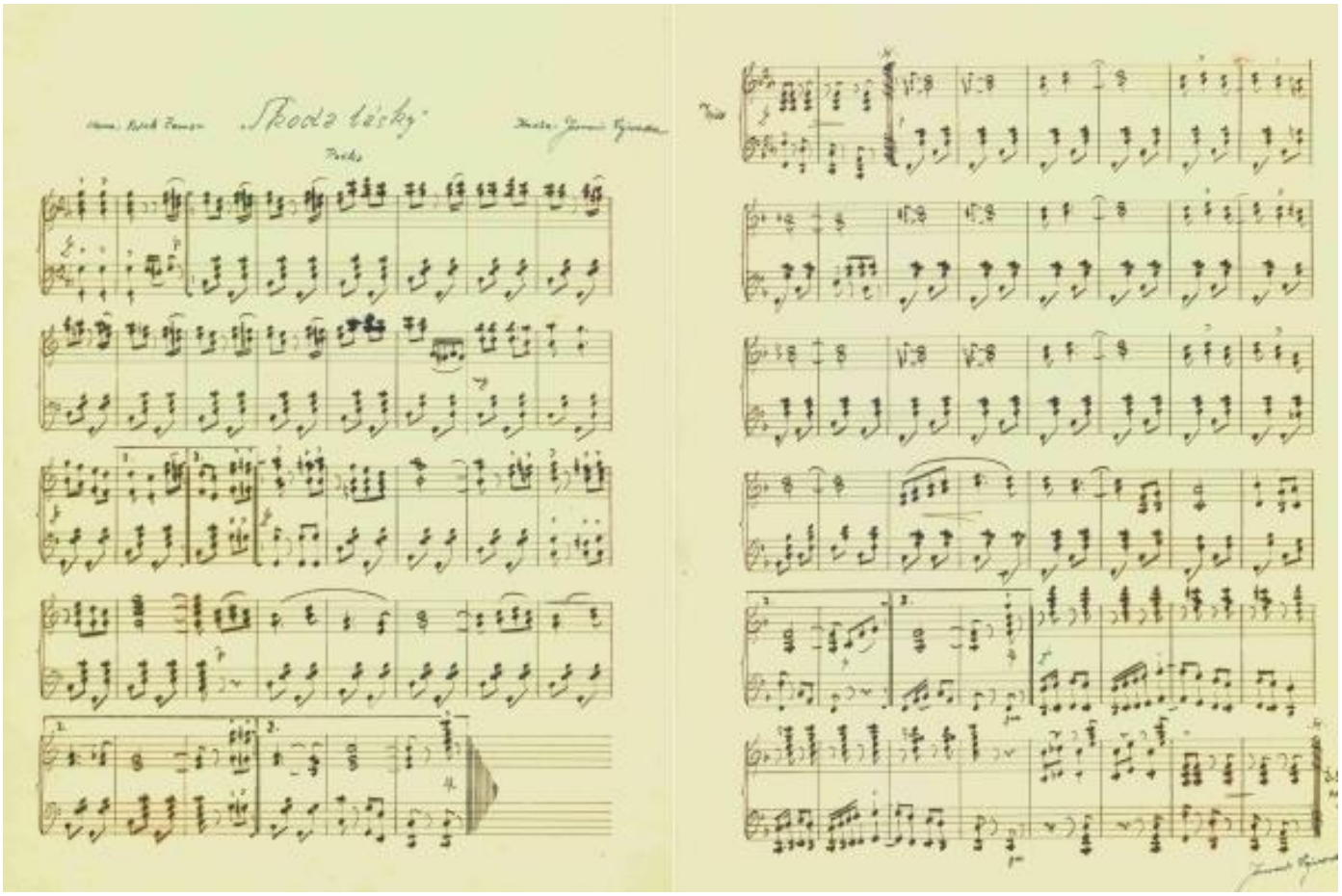

V popředí mladý Jaromír Vejvoda - z archivu Vejvodovy rodiny

V roce 1996 byly z iniciativy bratří Vejvodů položeny základy k mezinárodnímu festivalu malých dechových orchestrů "Vejvodova Zbraslav". Jeho součástí je i soutěž o nejlepší interpretaci vybrané Vejvodovy skladby. Tento festival se od té doby koná každým rokem poslední víkend v září za účasti našich i zahraničních orchestrů a slouží nejen k propagaci české dechovky, ale i k uctění památky jednoho z jejích představitelů. Nedílnou součástí festivalu je i koncert Vejvodovy kapely pod dirigentskou taktovkou syna Josefa a vnučky Moniky.

Jaromír Vejvoda zemřel ve věku 86 let 13. listopadu 1988 a je pochován v rodinném hrobě na hřbitově ve Zbraslavi.

Rukopis písně Škoda lásky - z archivu Vejvodovy rodiny

Rozhovor s Josefem Vejvodou, synem Jaromíra Vejvody

Vybavujete si, kdy jste poprvé zaslechl písničku Škoda lásky?
Úplně poprvé si to asi nevybavím. Ale nejspíš to bylo na nějakém tatínkově koncertu, když hrával s Komunálními službami Zbraslavi nebo později se Zbraslavankou. Jako malý kluk jsem se chodil dívat.

A už tehdy jste věděl, že jde o tatínkovu skladbu, která se pomalu ale jistě ve světě zlidověla?
Věděl jsem, že je to tatínkova skladba, ale detaily a všechnu tu úžasnou atmosféru a historky kolem ní jsem začal prožívat až později.

Povězte, prosím, nějakou…
To máte tak. Člověk se třeba dozví, že na Zbraslav přijede pán z Ameriky, který se jmenuje Gene Hackmack. Ten říká: Jsem z NASA. A víte, že jsme písničkou vašeho otce budili astronauty na raketoplánu Discovery? S bratry jsme se trochu smáli a říkali si, že si asi dělá legraci. Ale on na to, že ne. Že nám pošle fotku, kde nám ten astronaut napíše. A za nějaký čas skutečně přišla fotka, na které astronaut Don Thomas děkuje v angličtině za buzení písničkou tvého otce.

Pro chlapce ze Zbraslavi to asi bylo pořádně velké překvapení…
Jsou to takové často až neuvěřitelné věci. Třeba, když měl tatínek 85. narozeniny a bylo 60. výročí Škoda lásky, v Americe vyšla poštovní známka a chodily nám odtamtud dopisy s nápisem Beer Barrel Polka. Když si jednu písničku vezmou do repertoáru lidé a soubory jako Andrews Sisters, Glenn Miller, Benny Goodman, Billie Holiday nebo Bobby Bonton, tak to určitě něco znamená. Je to zázrak, že první písnička, kterou tatínek napsal, chytla takový vítr, ale je to asi osud. A těžko ho lze nějak předvídat či plánovat.

Dostaly se k vám zprávy o popularitě písně i za komunismu?
Táta samozřejmě trochu věděl a chodily mu i dopisy od známých, kteří cestovali. Často slýchal třebas: „Ahoj Jaromíre, jsem v hospodě v Norsku a hrají ti tady Škoda lásky.“ Pan Vinařický říkal: „Tak jsem seděl v Číně v baru, po válce, a najednou slyším Škoda lásky. Běžel jsem za muzikantem, odkud to znají. A tam už normálně měli noty vydané ve Spojených státech v roce 1939.“

A která z těchto příhod kolem hitu Škoda lásky se patrně nejvíc dotkla vás osobně?
Příhoda, která se mě týká nejvíc, je z roku 2002, kdy mě pozvali do Carnegie Hall. Šlo o slavnostní koncert, při němž tehdy hudba hradní stráže hrála poctu zahynuvším hasičům a policistům při tragédii 11. září. A vzpomněli si na mě, abych zadirigoval Škoda lásky. Tatínek by tehdy slavil sté narozeniny. Když jsem přišel, posadili mě do první řady. Celý koncert jsem seděl a nedutal, na scénu jsem měl přijít až skoro na konci. Říkal jsem si, že mě tam nikdo nebude znát… A tak, když na mě došlo, vzal jsem si mikrofon, začal se představovat a řekl jsem, že tatínek napsal Škoda lásky. Při vyřčení názvu Beer Barrel Polka to trochu zašumělo. Zmínil jsem, že tu písničku má ve své knihovně i George Bush. Trochu se pousmáli a nevěřili. A tak jsem vytáhl dopis od tehdejšího prezidenta Spojených států, který v krátkosti zněl: „Děkuji vám za krásný koncert, který jste nám zahráli v Praze. Manuskript vašeho tatínka Škoda lásky a jeho fotku si vystavím v prezidentské knihovně.“ Lidé v sále byli podobně udiveni jako já, když mi toto psaní od amerického prezidenta došlo.

On je vůbec asi malý zázrak, jak ta píseň zdomácněla a lidé se s ní po celém světě sžili. Němci ji dlouhý čas považovali za lidovku, zrovna tak Angličané, Australané…
Korunu tomu asi dal ministr zahraničí Genscher, který se suverénně vsadil, že to je německá písnička. Měl jsem tu čest natáčet s ním v televizi a při této příležitosti jsem mu předal desku a s tím, že se může přesvědčit, kdo je jejím autorem. Omlouval se a říkal: „Byl jsem opravdu přesvědčen, že je to německá písnička. A takových bylo víc. V Anglii byl třeba jeden človíček, který řídil double decker. Když byl u nás na výletě, vsadil se v hospodě v Plzni, že je to anglická písnička. A jestli prý ne, tak přijede s double deckerem do Prahy. A opravdu, o něco později před tátův dům zaparkoval double decker a z něho vystoupil Angličan, který se táty šel osobně zeptat, jestli je ta píseň skutečně jeho.

Čím si vysvětlujete, že je ta píseň pro lidi na celém světě tak srozumitelná?
Je to asi osud a shoda náhod, kterých bylo skutečně hodně. A možná, například v Americe, zahrálo svou roli i to, že táta ve svých skladbách hodně využíval synkop, což je prvek, který ozvláštňoval jeho rukopis a konkrétně americké swingové kapely ho velmi rády zařadily.

Jak často vlastně Škoda lásky hrajete?
Mám pocit, že ačkoli je Škoda lásky od roku 1929 stará už hodně, přesto se z ní nestala odrhovačka. Je pravda, že koncertů s touto písní už tolik nehraji, ale přesto, když vystupujeme na zbraslavském festivalu nebo hrajeme tatínkovi k narozeninám, lidé si téměř vždycky vyžádají přídavek. Bylo velmi dlouhou tradicí, že jsme takto hrávali Škoda lásky. Ale už jsme to trochu změnili. Tatínkovi jsem ke stému výročí narození složil písničku Jak zamlada. Miloň Čepelka z Divadla Járy Cimrmana k ní napsal text: „To přece nemůže být náhoda, že Vejvodu nám hraje Vejvoda.“ A do refrénu se mu na moje přání povedly geniálně zapracovat názvy nejznámějších tatínkových skladeb. Ujala se. Takže, když lidé na Zbraslavi říkají: „Zahrajte nám vejvodu,“ už nemyslí jen Škoda lásky. Je krásné, že tato tradice může pokračovat.

Vnímal jste v mládí závazek pokračovat v této rodinné tradici? Bylo to tak, že jste v podstatě nemohl dělat nic jiného než hudbu?
Malinko to asi bylo komplikované v tom, že táta svoji kapelu rozpustil v roce 1948, takže nedošlo k žádnému symbolickému předání žezla. Když se změnil režim, sebrali nám hospody, táta zrušil kapelnickou živnost a šel dělat do fabriky. Ale průpravu jsem měl. Táta mě k hudbě vedl, přihlásil mě na piano a do houslí, na moje přání mi pak objednal učitele na bubny, pomohl mi, i když jsem se hlásil na konzervatoř. Pak už to ale šlo samospádem. Na konzervatoři mě chytl jazz, který tehdy kluci v mém věku hodně hráli. Poprvé jsem si zahrál někdy v roce 1962 nebo 63 s Jirkou Stivínem. A jazz mě drží dodnes. Táta to nikdy nekomentoval. Nikdy mi neříkal, proč to hraješ, proč nehraješ polky a valčíky… Myslím, že měl z toho radost, že dělám hudbu, a je jedno jakého žánru, ale že by mě nutil jít v jeho šlépějích, to rozhodně ne.

A co vás tedy nakonec přivedlo k tomu, že hrajete i polku, dechovku a jiné žánry?
Když tatínek zemřel, zanechal za sebou ohromný odkaz. Bylo mi jasné, že by byl hřích, kdybych dělal, že to neexistuje. Tak jsem si od jazzu na chvíli odpočinul a začal jsem shromažďovat materiály, abych nahrál první desku s názvem Škoda lásky.
Křtili jsme ji na Zbraslavi při tatínkových nedožitých devadesátých narozeninách, kmotrem nám tehdy byl generál Fajtl, který měl s touhle písničkou také neuvěřitelné zážitky. Popisoval, jak za druhé světové války zlepšovala lidem náladu, jak si ji zpívali, když nastupovali do letounů, aby zahnali strach. Je to fascinující příběh. Od polky jsem se dostal k mnoha formám. Lidé musí posoudit, jestli to dělám dobře, ale je to od dechovky, salonního orchestru, jazzového tria, komorních a symfonických orchestrů až po sbory a sólisty, jako je Pavel Šporcl nebo mistr Josef Suk, kteří také hrají moje skladby. Někteří nemohou pochopit, jak je možné, že jeden den jdu hrát dechovku a druhý koncert s filharmonií, ale sám hudbu v podstatě nerozděluji na žánry.
Jak mi táta jednou řekl: „Kdybys někdy něco chtěl napsat, nezapomeň, že hudba je o melodii.“ Když má hudba melodii a děláte ji srdcem, je podle mě jedno, jestli jde o dechovku nebo jazz.

Autor: Ondřej Leinert
Zdroj: www.prazsky.denik.cz
Rubriku připravila: Dagmar Pavlisková

ZAJÍMAVOSTI

Gruntorád: Internet v Česku před 25 lety málem nebyl. Kvůli chybějícímu kabelu

Jednou z nejvýraznějších postav v historii tuzemského internetu je Jan Gruntorád, současný ředitel sdružení Cesnet. Právě on se totiž s partou několika nadšenců podílel na připojení Česka k této celosvětové počítačové síti. Jak řekl během rozhovoru pro Novinky.cz, bez problémů se to tehdy neobešlo. Kvůli chybějícímu kabelu se totiž připojení málem nerealizovalo.

Kdy jste poprvé objevil internet?
Fyzicky jsem ho poprvé viděl v rámci své stáže na technické univerzitě v Dánsku, v roce 1987. Tehdy mě můj profesor poslal do Kodaně na konferenci, ať se podívám, co se děje v daném oboru. A na přednášce byla řada terminálů, u kterých seděli lidé a intenzivně něco psali. Ta přednáška je vlastně ani moc nezajímala.
Profesora jsem se zeptal, proč lidi neposlouchají přednášky a on mi vysvětlil, že si vyřizují elektronickou poštu. A to bylo moje první setkání s internetem.
Ten nešvar vyřizovat elektronickou korespondenci během konference přetrval až do dneška. Akorát to mají lidé daleko více usnadněné, v podstatě mají na klíně tablet nebo notebook. Na některých konferencích se to v současnosti už řeší, že se internet vypne, aby lidé skutečně poslouchali přednášející.

Dokázal jste si už tehdy představit, k čemu všemu bude jednou internet sloužit?
Tehdy jsem to bral, že to je prostředek pro profesionální komunikaci technických pracovníků. Je potřeba si uvědomit, že tehdy se počítače používaly k počítání. To znamená, že se na nich počítaly vědeckotechnické výpočty, parciální rovnice a tak dále.
Počítače tehdy nesloužily k zábavě ve volném čase, jako je tomu nyní. Že se internet stane fenoménem, který budeme mít doma na počítači nebo mobilu, to jsem tehdy neodhadoval.

Ředitel sdružení Cesnet Jan Gruntorád ukazuje panel, prostřednictvím kterého se v roce 1992 Česká republika připojila poprvé k internetu.

Router od společnosti Cisco dorazil bez propojovacího kabelu, zlaté české ručičky si jej musely vyrobit.

Kdy se zrodila myšlenka, že by mohla být Česká republika také připojena k internetu?
Já jsem se vrátil po čtyřměsíční stáži z Dánska a kolegům jsem vyprávěl, co jsem viděl. Vzhledem k tomu, že jsme pracovali v daném oboru, tak jsme se zabývali myšlenkou, jak připojit počítače k těm rozlehlým počítačovým sítím.
Jenomže kvůli tomu, že jsme byli za železnou oponou, naše žádost směřovaná řediteli evropské sítě EARN týkající se začlenění ČVUT do příslušných sítí byla velmi slušně zamítnuta.

Napoprvé to tedy nevyšlo, kdy jste to zkoušeli znovu?
S ohledem na politické změny, které nastaly v roce 1989, jsme poslali žádost znovu. A vzhledem k tomu, že už jsme celý mechanismus znali, dostali jsme přesný návod, jak máme postupovat. To znamená, že jsme měli vybrat místo, které je pro nás na připojení nejekonomičtější. Tehdy byl nejblíže rakouský Linec, načež jsme objednali datový okruh z ČVUT do Lince a připojili se k internetu.

Takže internet do Česka přivedla parta nadšenců? Kolik lidí se tehdy na projektu podílelo?
To vlastní připojení inicializovala parta 20 až 30 lidí z vysokých škol, minimálně ze začátku především z Prahy. Takže nakonec se nám první testy připojení podařilo provést až v prosinci 1991.

A obešel se samotný akt připojení bez problémů?
Bohužel ne.

Například jsme objednali router od společnosti Cisco, což nebylo vůbec jednoduché. Na jeho získání bylo zapotřebí licenční řízení, které jsme úspěšně absolvovali. Trvalo to víc než půl roku, ale nakonec jsme na stole měli vůbec první internetový router v Česku.
Jaké bylo ale naše překvapení, že součástí dodávky nebyl propojovací kabel mezi směrovačem a modemem. Tak to ale nebylo, bylo jej potřeba dokoupit zvlášť. Kvůli tomu bychom však museli absolvovat celé dovozní martyrium znovu. A půl roku čekat.
Nakonec se ale jeden kolega na zařízení podíval a řekl: „Kluci, počkejte, já zkusím něco vymyslet.“ A odpoledne ten kabel dovezl, prostě jej vyrobil sám. Pak probíhaly testy a 13. února 1992 jsme internet na půdě ČVUT poprvé prezentovali široké veřejnosti.

Jak lidi reagovali na internet?
Velmi pozitivně, hlavně chtěli internet taky – obzvláště když byli z jiných měst. Relativně rychle se pak dala dohromady iniciativa, která sepsala návrh projektu Vybudování počítačové sítě s připojením k internetu a následně jej zaslala na ministerstvo školství, aby se postavila celorepubliková síť. Ministerstvo tehdy pružně reagovalo, projekt schválilo, a tím pádem to byl základ sítě Cesnet, kterou jsme realizovali v průběhu roku 1992 a 1993.

Vzpomenete si, jaká byla tehdy přenosová rychlost internetu?
Ten první okruh do Lince měl rychlost jen 9,6 kbit/s. Pak jsme sehnali rychlejší modemy, díky čemuž jsme rychlost zdvojnásobili. Nakonec jsme tedy měli rychlost 19,2 kbit/s. Pro porovnání – v současnosti mezinárodní konektivita Cesnetu je 100 Gbit/s. Dá se tedy říci, že současná konektivita je desetmiliónkrát vyšší, než jaká byla k dispozici před 25 lety.

Jaké připojení používáte v současnosti doma?
Já mám přípojku ADSL s rychlostí 20 Mbit/s. Někdy bych si přál, aby to bylo rychlejší, ale to není možné – bydlím v malé obci, moc daleko od ústředny. Když řeším nějaké pracovní věci, tak raději pracuji na rychlém připojení v práci.
Na druhou stranu situace byla před pár lety ještě mnohem horší. Tehdy jsem používal mobilní připojení od Eurotelu. Jeho rychlost byla tak mizerná, že jsem se kolikrát o víkendu sebral a jel raději do práce, abych mohl všechno vyřídit.

A jaká je tedy podle vás situace s připojením k internetu v Česku?
Podle mě je velmi obdobná jako v ostatních státech Evropské unie. Penetrace internetu je velmi slušná, navíc je integrální součástí výuky už na základních školách.

Zdroj: Novinky.cz

České děti mají stále starší rodiče

Potkat desetiletého chlapce nebo dívku držící za ruku svou třicetiletou maminku se stává stále častěji raritou.
Věk matek, které mají první dítě, ale i věk otců se v Česku v posledních letech zvyšuje. České děti mají stále starší rodiče.

Současní muži vstupují do prvního manželství o téměř osm let později a ženy o sedm let později, než tomu bylo v roce 1989, uvádí ředitelka sekce demografie a sociálních statistik Českého statistického úřadu Michaela Kleňhová v časopise Statistika a my.
Zvyšuje se i věk českých matek, pohybuje se kolem 30 let. Výjimkou nejsou ale ani maminky, které rodí své první dítě až kolem čtyřicítky. Přitom ještě před deseti lety se věk maminek-prvorodiček pohyboval kolem 26 let. Nejčastější věk otců se v současnosti pohybuje kolem 30 až 34 let.
Současně jsou ale ordinace gynekologů plné žen i mužů, kteří se ve třiceti rozhodli, že budou mít děti. Jenže příroda vystavila tomuto jejich snažení stopku.
Podle lékařů je pro otěhotnění optimální věk ženy mezi 20 až 25 lety.

Rodina se mění
Česká rodina se dlouhodobě, zato však radikálně mění, shodují se demografové i sociologové. Především padají dřívější tabu. Mít dítě jako svobodná byl těžký společenský prohřešek, který ovlivňoval společenské postavení matky i dítěte.
Těhotenství byla dříve automatická pozvánka obou partnerů do svatební síně. V současnosti se téměř 50 procent dětí rodí mimo manželství. Mít dítě byla i výrazná přednost při žádostech o přidělení bytu. Bezdětní manželé neměli v někdejším přídělovém systému bytů zdaleka tolik šancí státní či družstevní byt získat. Podstatně kratší byla i doba studia. Většina mladé populace končila své vzdělání ve věku 18–19 let maturitou.
Generace jejich rodičů jaksi automaticky počítala s tím, že ještě před šedesátkou odejde do důchodu a začne se starat o vnoučata. Dnešní „pětadvacátníci“ by před dvaceti lety byli téměř všichni ženatí či vdané. Dnes většina z nich stále studuje, nebo usiluje v prvním zaměstnání o získání výhodné pracovní pozice.
Vyšší průměrný věk matek při narození prvního dítěte ovlivňují širší možnosti vzdělávání v porovnání s obdobím před rokem 1989.

Doba studia se prodlužuje

Prodlužuje se délka studia mladých lidí, zejména žen, které v daleko větší míře než dříve studují na vysoké či vyšší odborné škole. Ženy proti minulosti ve větší míře dosahují terciárního vzdělání a častěji upřednostňují ukončení studia a pracovní kariéru před mateřstvím, které odkládají do pozdějšího věku. Například v letech 2001–2012 došlo k prodloužení očekávané délky vzdělávání mladých lidí o 2,5 roku. U žen tento nárůst činil dokonce 3,1 roku. „Dá se předpokládat, že dnešní vysokoškolačky stráví studiem v průměru téměř 19 let," uvádí Kleňhová.
Důvodů, proč děti mají ve stále větším počtu starší rodiče, je celá řada. Mít dítě ve třiceti jako svobodná matka není dnes žádný společenský problém. Konkurence v zaměstnání vede mladé lidi k tomu, aby se snažili do třiceti let získat významnou pozici na pracovišti. Není to ani tak z kariérismu, jako z nutnosti získat dobrý plat, který by jim umožnil vzít si hypotéku na pořízení vlastního bydlení.

Poměrně početná je v současné době i takzvaná singles generace. Přibývá mužů i žen, kteří v nejproduktivnějším věku žijí sami. Nejen proto, že si užívají „možností života", ale také proto, že je společenský ani ekonomický tlak nenutí vstupovat do manželství, či aspoň intenzivně hledat vhodného partnera. Zejména mladé ženy, které dnes tvoří většinu studentů vysokých škol, mají leckdy až nereálně vysoké představy o tom, jaký by měl být jejich budoucí partner.

Generace prarodičů
V diskusích o proměnách české rodiny se zatím nevěnuje příliš velká pozornost prarodičům. Tedy generaci, která by se měla spolupodílet na výchově vnuků. Tito lidé odcházejí do penze taktéž ve stále pozdějším věku. Pokud jim to zdraví dovolí, část z nich z ekonomických důvodů pokračuje v zaměstnání.
Ve věku okolo 65 let už valná část z nich nemá jako hlavní motiv výchovu vnoučat. Buď pro zdravotní potíže, nebo proto, že si chtějí zbytek života užít jinak, nebo se od svých dětí vnoučat ani nedočkali.

Mladé rodiny musí počítat s tím, že éra hlídacích babiček a dědečků pomalu končí a nezbývá jim, než se poohlédnout po možnostech, jak si zajistit hlídání dětí za úplatu.

Zdroj: Novinky.cz

V Česku se ročně odebere půl miliónu litrů krve. Nestačí to

V roce 2015 se v Česku odebralo téměř půl miliónu litrů krve. Dárci totiž zpravidla věnují 450 ml krve, slabší jedinci mohou darovat jen 400 ml. Statistika uvádí, že se před dvěma lety v Česku provedlo 1 088 000 odběrů. I tak je ovšem krve nedostatek.
Nemocnice nyní hlásí nedostatek dárců. Je to dané tím, že jejich populace stárne a mladší lidé se k odběrům tolik nehrnou. „Podle doporučení Rady Evropy by v populaci měla být zhruba čtyři procenta dárců krve. Tohoto procenta ČR nedosahuje, chybí okolo 100 tisíc dárců," sdělila Novinkám Veronika Hanzíková z Fakultního transfúzního oddělení Všeobecné fakultní nemocnice. Ústav zdravotnických informací a statistik uvádí, že před dvěma lety bylo v Česku 291 tisíc dárců.

Odebraná krev se používá na léčbu onkologických a hematologických pacientů. Dále je potřeba při velkých operacích (transplantace, operace srdce a velkých cév, ortopedické operace), při těžkých úrazech a dopravních nehodách, při komplikovaném porodu, léčbě popálenin, některých otrav a dalších.

„Darovaná krev od jednoho dárce se po odběru zpracovává na jednotlivé složky (konkrétně na červené krvinky, plazmu a krevní destičky), pacient tak může dostat právě tu složku krve, kterou potřebuje. Dárce jedním odběrem pomáhá třem pacientům," vysvětlila Hanzíková.

Právě kvůli rozdělení krve na složky už doslovně neplatí dřívější mýtus, že jsou potřeba především lidé s krevní skupinou 0, faktorem Rh negativní, protože jsou univerzální. To platí pouze pro jejich červené krvinky. „Nejčastěji se transfúzují právě červené krvinky, tak zůstává největší nouze o nulku negativní, ale pokud se potřebuje podávat plazma, tam je to naopak. Univerzálním dárce plazmy je krevní skupina AB," sdělil Novinkám primář transfúzního oddělení Thomayerovy nemocnice v pražské Krči Petr Turek.

Promiskuita může ovlivnit kvalitu

Darování krve není nijak složité. Stačí být zdravý, spadat do věkového rozmezí 18 až 65 let a vážit víc než 50 kilogramů. Také je nutné naplánovat odběr krve tak, aby nebyl těsně po cestě do exotické krajiny. Milovníci tetování a piercingu musejí počítat s tím, že když si nechají vylepšit své tělo, musí šest měsíců počkat. Homosexuálové mohou darovat krev rok po posledním pohlavním styku, jak jsme psali zde.

Den před samotnou návštěvou transfúzního centra je lepší vypít větší množství tekutin, tedy ideálně více než dva litry. Večer před odběrem je také nutné vyhnout se alkoholu a tučným jídlům. Ráno stačí lehce posnídat, například rohlík s marmeládou nebo oslazený čaj, prostě něco sladkého, aby se člověku neudělalo špatně.

Pak už stačí vyrazit do nemocnice s transfúzním oddělením. Tam dárce předloží doklady a vyplní dotazník. V něm podle pravdy vyplní, zda má či nemá zdravotní problémy, jestli se nechoval promiskuitně, a zmíní vše, co by mohlo kvalitu jeho krve nějak ovlivnit.

Pro lepší průtok je třeba mačkat balónek

Pak už přejde do místnosti, kde mu lékaři odeberou kontrolní vzorek. Na něm se zkoumá počet bílých krvinek a dostatek krevního barviva. Potom už na člověka čeká poslední předzastávka, pohovor s lékařem o jeho zdravotním stavu. A může jít darovat krev. Předtím si ovšem musí dobře omýt ruce i předloktí, z nichž se bude krev odebírat.

V odběrné místnosti se posadí na polohovací křeslo a sestry napíchnou žílu, připevní sběrný sáček s kanylou. Pro lepší průtok krve se může mačkat třeba balónek.

Odběry trvají osm až deset minut. Ve chvíli, kdy se sběrný sáček naplní, přístroj zapíská, sestry vyjmou jehlu ze žíly a dárce si jde odpočinout.

Za každý odběr sleva na dani

V některých nemocnicích, jako třeba v Thomayerově, dostanete rovnou i snídani. Párky s hořčicí a chlebem tam mají vyhlášené. Jinde se za odběr dává stravenka nebo poukaz na snídani v nemocničním bufetu. Dárce může také uplatnit slevu na dani. Za jeden odběr se mu sníží daňový základ o dva tisíce korun. Poslanci budou nyní projednávat návrh, aby se částka zvýšila až na tři tisíce. Dárce má také nárok na den volna v zaměstnání.

Širokou škálu benefitů nabízejí také pojišťovny. Jsou to nejen vitamíny, které pomohou tělu při další krvetvorbě, ale pro pravidelné dárce mají přichystané poukazy, například na nákup zdravotních pomůcek.

Zdroj: Novinky.cz
Rubriku připravila: Mária Ramsová

Příběhy českých značek: Tonak

Tonak vyrábí klobouky už 385 let. Zná je celý svět

Klobouky z Tonaku z Nového Jičína zná dnes celý svět - ve výrobě plstěných pokrývek hlavy se řadí mezi světovou kloboučnickou trojku, firma dělá barety pro armády i fezy pro muslimské země.

Firma s historií ze sedmnáctého století a názvem z dob znárodnění (TOvárna NA Klobouky) dodává klobouky především obchodním partnerům, nyní si však chce sama sáhnout i na obchodnické marže.
V září proto otevřela reprezentační prodejnu v Praze v sousedství nákupní ulice luxusu Pařížské.

Luxusní plstěný klobouk od Tonaku tam přijde na 1 700 až 3 000 korun, dražší jsou buřinky (kolem 3 500 korun) a cylindry (4 000 korun), levnější pak klobouky z vlny. „Doposud jsme si mysleli, že dobré zboží se chválí samo, jak se říkalo za první republiky. Došlo nám, že se musíme vychválit sami. V nové prodejně prezentujeme luxus," říká Jan Vrba, předseda dozorčí rady a spolumajitel Tonaku.
Naplnění ambicí firmy prosadit se na trhu s luxusním zbožím, má zajistit nová ředitelka Lenka Urbánková - Jarošová, která nedávno nahradila Dalibora Andrého.

Od fezů ke králičím kloboukům
Tonak je jedním z největších výrobců pokrývek hlavy na světě. Jan Vrba, bývalý ministr průmyslu a obchodu (1990 - 1992 ve vládě Petra Pitharta), v roce 2001 přivedl do Česka investorskou skupinu Stark z Nizozemska, která koupila Fezko Strakonice, proslavené výrobou fezů a pletených baretů a čepic. A o pár let později k tomu přikoupila i novojičínský Tonak.
Továrnu ve Strakonicích pak investoři výhodně prodali a dnes se tam vyrábí technické textilie. Ponechali si jen divizi výroby pokrývek hlavy. Vlastníkem Tonaku je firma PCTC Invest, registrovaná ve Švédsku, investory jsou vedle Vrby ještě Čech Michal Tělecký, dva Švédové a Belgičan.
Firma dělá plstěné a vlněné klobouky, například i ty pod známou značkou Stetson. „Z 80 % je šance, že byl klobouk vyroben v Novém Jičíně. Kdysi Stetson vyráběl v Americe, vlastníci značky ji teď jen propůjčují za poplatek jiným výrobcům," vysvětluje Vrba.
Ještě loni řešila firma nedostatek králičích kožek na trhu, ze kterých se plstěné klobouky vyrábí. Potřebuje jich 350 tun ročně, nejvíc ceněné jsou ty bílé, protože se dají obarvit na libovolný odstín. „Podepsali jsme smlouvu o výkupu kožek s Českým svazem chovatelů, se sekcí králíkářů, nedostatek už nás netrápí," říká Vrba.

Tonak nedávno vyřešil nakládání s odpadem z výroby - králičími kůžemi a chlupy. Za jeho likvidaci dřív platila, teď z něj dělá ekologické hnojivo, které prodává ekologickým zemědělcům v Německu i doma. „Kupodivu mají zájem vinaři pro výrobu biovína," říká Vrba. Výrobní linku vybudovala ve spolupráci se zlínskou Univerzitou Tomáše Bati.

Co firmu zaměstnávající 700 lidí aktuálně nejvíc trápí, je nedostatek kloboučníků. Ke specializovaným strojům by potřebovala letos nabrat deset zručných lidí a příští rok dalších patnáct. „Manuální zručnost

je důležitá a zapracování je poměrně dlouhé. Lidé z úřadu práce se nám neosvědčili, hledáme pracovníky na Ukrajině, Slovensku a v Polsku," říká Vrba.

Zakladatel Hückel
Firma má tržby bezmála 450 milionů (2014) a zisk 5 milionů. Většinu zboží exportuje pod značkou Tonak nebo Hückel - do Evropy, židovské klobouky pod značkou Platinum do Ameriky a Izraele, fezy do Afriky, plstěné klobouky do Japonska. Doma šije barety a brigadýrky pro armádu, policii, vězeňskou službu a hasiče, ale také pro pošťáky.

Klobouky se v Novém Jičíně vyrábějí od roku 1630.
Kloboučnickou manufakturu na srstěné klobouky zde založil Jan Nepomuk Hückel a pronikl se svými výrobky i na zahraniční trhy. Jeho potomci v roce 1865 z ruční výroby přešli na strojní.

Autor: Jitka Vlková
Zdroj: http://ekonomika.idnes.cz/

Retro koutek

Historie sifonu - neuvěříte jak starý je to vynález!
Sifonová láhev (lidově též sifon) je zařízení pro výrobu sodovky (vody obohacené oxidem uhličitým). Existuje v podobě určené pro distribuci přednaplněných láhví spotřebitelům anebo jako tzv. autosifon pro domácí výrobu sodovky pomocí bombiček naplněných CO_2.

Již v roce 1790 byl ve Francii představen koncept „rozprašovače"s oxidem uhličitým pod tlakem.[1] Moderní sifonová láhev vznikla v roce 1829, kdy si dva Francouzi přihlásili patent na dutou vývrtku, která se zavrtala do zátky láhve a umožňovala pomocí ventilu řízeně vypouštět obsah; v láhvi byl udržen tlak a zabraňovalo se vyprchání oxidu uhličitého z nápoje.[2]

Sifonové láhve byly populární ve 20. a 30. letech 20. století. Vzestup prodeje lahvovaných sycených nápojů a zničení mnoha továren (během druhé světové války) ve východní Evropě vyrábějících sifonové láhve vedl k poklesu jejich popularity během poválečného období.

Výroba a distribuce přednaplněných láhví v New York City pokračovala až do roku 2009. V tomto roce se vyráběly také v Argentině (celostátně), rakouské Vídni (Brauerei Ottakringer) a v kanadském Torontu.

V ČR (a dříve v Československu) se sifonové lahve vyráběly a to kovové z eloxovaného hliníku v podniku Sandrik n.p., Dolné Hámre, provoz Moravská Třebová nebo skleněné opletené kovovým pletivem ve výrobním družstvu Kovočas v Děčíně. Výroba sifonových lahví v ČR skončila v roce 2005, což mělo za

následek, že potenciální zájemci o výrobu sodovky z bombiček neměli možnost si láhev pořídit, pokud se jim nepodařilo koupit výrobek někde v bazaru či u některého prodejce, který disponoval starými zásobami.
Aktuálně jsou do ČR dováženy výrobky z Maďarska (výrobce je MPt), jejich parametry i průběh výroby jsou plně v souladu s legislativou EU.

Zdroj: starypaky.cz
Rubriku připravila: Mária Ramsová

ZDRAVÍ

Na lámavost nehtů přeslička, na akné skořice a další vychytávky z přírody

Na každý kosmetický problém existuje celá řada přípravků. Lidé tak mají opravdu z čeho vybírat. Někdy ale k odstranění problému postačí dary přírody v podobě bylinek, koření, ovoce, zeleniny či jiných surovin.
Mnohdy jsou tyto zázraky přírody stejně účinné jako ty nejluxusnější přípravky.

1. Jahody – obsahují celou řadu vitamínů a minerálů a jsou známé pro své antioxidační účinky, které prospívají celému organismu včetně pokožky a vlasů. Jahody mají ale i další velmi ojedinělé vlastnosti. Obsahují kyselinu salicylovou, která pomáhá odstraňovat odumřelé buňky a nečistoty v pórech.
Zároveň pomáhají zesvětlovat pokožku a jsou tedy ideálním lékem na odstranění pigmentových skvrn, lze je používat i k léčbě spálené pokožky od sluníčka.

V těchto případech se ale nejedná o samotné plody, ale jahodové listy, které je dobré nechat vyluhovat jako silný čaj a vychladlý proklepávat do kůže.
2. Slunečnicový olej – je bohatý na vitamín E, který pomáhá s regenerací a ochranou pokožky. Olej tak může mít pro pleť nesmírné zklidňující a vyživující účinky. Zároveň je výborný k čištění a hydrataci problematické pleti, především náchylné pro akné. Lze jej také masírovat do vlasové pokožky jako způsob léčby lupů či přímo aplikovat na roztřepené konečky vlasů.
3. Med – je znám pro své hydratační a antiseptické vlastnosti. Velmi významně tak dokáže posilnit pokožku a zvýšit její obranyschopnost. Lze jej též využít i k hojení akné a dalších menších ranek.
4. Čaj – zejména zelený a bílý má protizánětlivé účinky, které lze využít i v boji proti stárnutí pokožky. Čajové lístky obsahují kofein a další složky, jako beta-karoten, vitamín C, antioxidanty a polyfenoly, proto extrakt z něj dokáže výrazně zvýšit krevní oběh, čímž dochází i ke zlepšení pevnosti a struktury pokožky. Zelený čaj může zvýšit i lesk vlasů –- stačí si udělat šálek silného odvaru, nechat ho vychladnout, pak aplikovat do vlasů a nechat 10 minut působit.
5. Pomeranč – slupky citrusových plodů jsou bohaté na esenciální oleje, které detoxikují pokožku a dokážou sjednotit tón pleti. Mandarinka má navíc stahující účinky, které jsou výborné při péči o mastnou pleť.
6. Oves – má protizánětlivé a antioxidační vlastnosti, je tedy výbornou alternativou pro čištění pleti, lze jej použít i jako přírodní peeling pro odstranění odumřelých kožních buněk. Pomáhá ale také v péči o poraněnou či příliš vysušenou a ekzematickou pokožku.
7. Přeslička – obsahuje celou řadu pro pokožku prospěšných minerálů a živin, jako je mangan, vápník či železo. Je známá i pro své protizánětlivé a antibakteriální vlastnosti. V kombinaci s olivovým olejem je výborným prostředkem na podporu růstu a pevnosti nehtů.
8. Ocet – zejména jablečný ocet dokáže zklidnit zarudlou pokožku, ale i aknózní pokožku.
9. Skořice – má známé antioxidační účinky, ale také dokáže velmi významně prokrvit pokožku. Pokud toužíte po výrazných rtech, pak je dobré smíchat skořici s vazelínou a potřít rty – jakmile ucítíte ve rtech mravenčení, skořici ze rtů smyjte. Budete překvapena, jak pěkných a plných rtů docílíte.
10. Rozmarýn – vychladlý čaj z rozmarýnu je ideální přípravek na regeneraci poškozených vlasů. Oplachy dokážou vlasy výrazně oživit a dodat jim lesk.

Zdroj: Novinky.cz
Rubriku připravila: Mária Ramsová

ČEŠTINA

Procvičování přičestí minulého.

Doplňte Y/Ý, I/Í:

Vrabci štěbetal-. Vlaštovky se vrátil-. Hvízdal- kosi. Ozýval- se kukačky. Holubi vrkal-. Potoky zamrzl-. Sedmikrásky rozkvetl-. Včely poletoval-. Stromy vyrostl-. Žáby kvákal-. Koně řehtal-. Dívky se mýlil-. Lesy šuměl-. Žáci kreslil-. Holubice odletěl-. Hvězdy se třpytil-. Jabloně rozkvetl-. Zahrady zavoněl-. Husy kejhal-. Hadi syčel-. Mouchy bzučel-. Chlapci se rozutekl-. Svíčky zhasl-. Loďky se kolébal-. Motýli poletoval-.

Zdroj: M. Blechová, E. Hlaváčová, B. Sedláček: Diktáty pro 2. 3. 4. a 5. Ročník ZŠ
Připravila Radka Hejmalová-Millar

ZÁBAVA

Recepty

Mini quiche s houbami a pažitkou

Na čtyři formy o průměru 10 cm
Příprava: 10 min. + 25-35 minut pečení
Na těsto:
200 g hladké mouky, 1 lžička soli
1 žloutek, 120 g másla nakrájeného na kousky
Na náplň:
4-5 lžic oleje,2-3 vejce, 250 g pevných hub
sůl a mletý pepř, špetka drceného kmínu
250 g zakysané smetany
80-100 g tvrdého sýra, nadrobno nakrájeného
2 lžíce usekané pažitky

1. Mouku smícháme se solí a zapracujeme do ní máslo. Přidáme žloutek a rychle zpracujeme v hladké těsto. Vytvarujeme kouli, zabalíme do fólie a necháme odležet v lednici. Troubu předehřejeme na 200 °C a formičky vymažeme máslem. Houby očistíme a nakrájíme na půlcentimetrové plátky. Osmažíme na oleji po každé straně asi 2 minuty. Pak osolíme, opepříme a pokmínujeme.
3. Na ně rozetřeme smetanovou směs a poklademe zbylými houbami. Pečeme na spodní mřížce asi 10-20 minut, necháme chvíli vychladnout, posypeme zbylou pažitkou a teplé podáváme.

2. Do kysané smetany rozšleháme vejce, vmícháme sýr, lžíci pažitky a osolíme. Těsto rozdělíme na 4 díly, rozválíme na placky a vtlačíme do připravených formiček, propícháme vidličkou a pečeme na spodní mřížce 10-15 minut. Houby rozložíme na předpečené těsto, pár si necháme na ozdobu.

Řecký slaný koláč se špenátem a fetou

Na formu o průměru 26 cm

Příprava: 35-40 minut + 15 minut pečení
400 g listového těsta
trochu másla na vymazání formy
1 větší cibule, nakrájená najemno
2 stroužky česneku, jemně usekané
2 lžíce olivového oleje
700 g čerstvého špenátu nebo mražených listů
2 lžíce čerstvého nebo 1 lžíce mražené nasekaneho kopru, 2 vejce
250 g sýra feta, nakrájeného na kousky
sůl a mletý bílý pepř

1. Zapékací mísu nebo dortovou formu vymažeme máslem. Troubu předehřejeme na 180-200 stupňů. Čerstvé listy špenátu omyjeme, přelijeme v cedníku vroucí vodou a necháme okapat. Mražený špenát necháme trochu povolit. Na oleji osmahneme nakrájenou cibuli a česnek, přidáme překrájený špenát a asi 5 minut podusíme, u mraženého vydusíme vodu, kterou špenát pustil, čerstvý můžeme trochu podlít.
2. Odstavíme z ohně a špenát necháme vychladnout. Přidáme rozšlehaná vejce, kousky sýra, kopr, osolíme, opepříme a promícháme. Těsto rozdělíme na poloviny a rozválíme na 2 stejné placky zhruba velikosti formy.
3. Dno formy vyložíme jedním dílem těsta a vytvarujeme okraje. Těsto pokryjeme špenátovou náplní a překryjeme druhým dílem rozváleného těsta. Spojíme okraje, povrch několikrát lehce nařízneme, ale neprořízneme a pečeme v předehřáté troubě asi 35-40 minut. Po upečení necháme chvíli vychladnout na mřížce a krájíme na jednotlivé porce.

Zdroj: ona.idnes.cz

Humor

Vsadí se Řek, Američan a Čech o to, kdo uvidí více židlí, když se napije svého národního alkoholu.
Řek se napije svého Ouzo a Američan se ho ptá:
"Kolik vidíš židlí?"
"Vidím šest židlí!"
Napije se Američan své Whisky a Čech se ho ptá:
"Tak kolik vidíš židlí?"
"Vidím dvanáct židlí!"
Napije se Čech své Becherovky a Řek se ho ptá:
"A kolik ty vidíš židlí?"
A Čech na to:
"A ve které řadě?"

Během prohlídky vojenského prostoru jde ministr obrany po mostě střeženém jedním vojákem. Předpokládá, že ten se postaví do pozoru a zasalutuje. Ale voják nic.
"Vojáku proč jste mě nepozdravil? Nevíš, že jsem ministr obrany?"
"Vím, pane ministře, ale podle článku 236 Základního pořádku je zakázáno vzdávat poctu na mostě," odpovídá rázně voják.
Ministr samozřejmě nezná dopodrobna Základní pořádek, a tak jen mávne rukou a odejde.
Na ministerstvu mu to však nedá, najde si článek 236 a čte: "Voják musí být vždy smělý a vynalézavý."

Zdroj: www.humor.cz
Rubriku připravila: Mirka Schullerová

Správné řešení:

Vrabci štěbetali. Vlaštovky se vrátily. Hvízdali kosi. Ozývaly se kukačky. Holubi vrkali. Potoky zamrzly. Sedmikrásky rozkvetly. Včely poletovaly. Stromy vyrostly. Žáby kvákaly. Koně řehtali. Dívky se mýlily. Lesy šuměly. Žáci kreslili. Holubice odletěly. Hvězdy se třpytily. Jabloně rozkvetly. Zahrady zavoněly. Husy kejhaly. Hadi syčeli. Mouchy bzučely. Chlapci se rozutekli. Svíčky zhasly. Loďky se kolébaly. Motýli poletovali.